

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 2 Pv 66/19/8802-163
EEČ: 2-63-441-2023

Košice I 09.06.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od februára 2015 do 04. apríla 2019 v Košiciach v byte na ulici XXXXX a inde, ohrozovala psychické a fyzické zdravie maloletého XXXXX nar. XXXXX, a to v stanovovaní nepodložených a sporných diagnóz, ktoré sa následne snažila legalizovať návštevami a vyšetreniami v rôznych špecializovaných ambulanciách, zväzovaním maloletého do nosidiel slúžiacich pre malé deti, prípadne používania invalidného vozíka, nútením maloletého vykonávať potrebu do plienky aj keď sa dieťa pýtalo na toaletu, odopieraním stravy, spôsobovaním hematómov na koži rôznych častí tela maloletého

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ, OKP XXXXX zo dňa

31.07.2019 pod ČVS: ORP-XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX XXXXX XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a), písm. b) ods. 3 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od februára 2015 do 04. apríla 2019 v Košiciach v byte na ulici XXXXX a inde, ohrozuje psychické a fyzické zdravie maloletého XXXXX nar. XXXXX, a to v stanovovaní nepodložených a sporných diagnóz, ktoré sa následne snaží legalizovať návštevami a vyšetreniami v rôznych špecializovaných ambulanciách, zväzovaním maloletého do nosidiel slúžiacich pre malé deti, prípadne používania invalidného vozíka, nútením maloletého vykonávať potrebu do plienky aj keď sa dieťa pýta na toaletu, odopieraním stravy, spôsobovaním hematómov na koži rôznych častí tela maloletého, čím svojim konaním blízkej osobe a zverenej osobe spôsobuje fyzické a psychické utrpenie, a to hlavne spôsobením hematómov, ponížovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, bezdôvodným odopieraním stravy, odopieraním riadnej výchovy a vzdelávania.

Vyšetrovateľ PZ po vykonaní dokazovania predložil tunajšej prokuratúre podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že návrh vyšetrovateľa PZ nie je dôvodný.

Vykonaným vyšetrovaním bol zistený nasledovný skutkový stav.

Obvinená XXXXX XXXXX - XXXXX odmietla vypovedať. Jej postoj k samotnej veci je zrejмый zo **st'aznosti**, ktorú podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Uviedla v nej, že namieta, že uznesenie vyšetrovateľky PZ je nedôvodné, nesprávne a rozporné. Obvinená uvádza, že rozhodne nestanovila nepodložené a sporné diagnózy, pretože diagnózy pre jej syna vždy stanovoval iba lekár, pričom sa stále snažila zistiť objektívne a presne zdravotný problém svojho syna. Obvinená namieta, že maloletého zväzovala, resp. si ho uložila na hrudi a šatkou priviazala, ako aj priväzovala na vozík len preto, že konanie maloletého je nevyspytateľné, a mohol by z vozíka kedykoľvek vyskočiť. Obvinená ďalej uviedla, že zistenia, že mala maloletého nútiť vykonávať potrebu do plienky aj keď sa dieťa pýtalo na toaletu sú nepravdivé a ničím nepodložené, pretože plienky synovi dávala len pre istotu, lebo sa viackrát stalo, že sa pomočil. Obvinená ďalej uviedla, že sa vždy snažila dať maloletému plnohodnotnú stravu, žiaľ zažívacie problémy boli dôvodom diétnej stravy. Obvinená taktiež poprela, že by mala maloletému spôsobovať hematómy na koži rôznych častí tela, nakoľko toto zistenie je nedôvodné, ničím nepodložené a nepreukázateľné, nakoľko je v rozpore so skutočnosťou. Obvinená ďalej namieta, že vyšetrovateľka PZ si prevzala iba dôkazy, ktoré majú tendenciu učiniť ju trestne zodpovednou za týranie jej syna XXXXX že znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, odvetvie pediatrie je neoznačený a podľa nej neidentifikovateľný, preto považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné a uvádza, že v spise sa podľa všetkého nachádza aj iný znalecký posudok. Svoje tvrdenia o nesprávnosti vykonaného dokazovania doložila fotokópiami posledných, aktuálnych lekárskejších správ, ktoré ako uvádza potvrdzujú jej obavy o zdravotnom stave jej syna. Podľa názoru obvinenej súčasne vypočutí svedkovia nie sú adekvátni, vzhľadom na to, že ich stretla maximálne 3x, konkrétne menovite spochybňuje hodnovernosť výpovedi svedkov, a to XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX.

V priebehu viacročného vyšetrovania bolo vypočítané množstvo svedkov z radov susedov, známych, lekárov, zdravotníckych zamestnancov, pedagógov, rodinných príslušníkov. Boli zabezpečené viaceré znalecké posudky - ako z odboru psychológie, tak z odvetvia psychiatrie. Posudky z odboru psychológie bolo nutné vypracovať nanovo, z dôvodu, že došlo k vyčiarknutiu znalca zo zoznamu MS.

Uvedené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok sa reálne mohol stať, avšak treba poukázať na dôkazy, ktoré svedčia o tom, že v tomto prípade nepôjde o trestný čin.

Ako ťažiskový dôkaz v tomto smere je znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatrie XXXXX, ktorý vyšetroval duševný stav obvinenej. V záveroch uvádza, že schopnosť **rozpoznať** protiprávnosť svojho konania bola u obvinenej v čase skutku **podstatne zmenšená**. Presne tak isto to bolo u nej so schopnosťou **ovládať** svoje konanie. Toto bolo spôsobené viacerými faktormi - **prítomnosť zmiešanej poruchy osobnosti, paranoiditou ako i prítomnosťou Münchhausenovho syndrómu**.

Poznámka prokurátora vyťažená z odborných článkov: Münchhausenov syndróm v zastúpení (by proxy) možno vysvetliť ako predstieranie zdravotných problémov u osoby, ktorá je v závislej pozícii voči druhej osobe, ktorá pre tieto problémy vyhľadáva starostlivosť zdravotníkov. Niektoré deti sú podrobené vyšetreniam v zdravotníckych zariadeniach. Mechanizmus MS by proxy možno chápať ako rodičovskú „fabrikáciu“ patologických príznakov, poškodzovanie vzoriek krvi, moču i iného biologického materiálu k vyšetrovaniu tak, aby vyzneli patologicky, resp. pozitívne (najčastejšie primiešaním krvi do vyšetrovaného moču, porušenie sterility odobraných vzoriek na mikrobiologické vyšetrenie a pod.), ale aj priamo poškodzovaním dieťaťa či nabádaním k simulovaniu nejakého ochorenia. Mechanizmus MS by proxy spočíva v obrátení pozornosti na rodiča. Ide o zložitý proces, nie je to len snaha byť v zástupnej pozícii chorého alebo získať pozornosť. Správanie, najčastejšie matiek, ktoré takto poškodzujú svoje deti má nutkavý charakter a často riskujú závažné poškodenie detí a zároveň vlastné trestné stíhanie, čo je prípad i u tejto obvinenej.

K okolnostiam vyšetrovania duševného stavu bol znalec dopočutý, dôvodu presnej autenticity je potrebný priamy prepis výsluchu:

Otázka vyšetrovateľa: Na základe akých konkrétnych poznatkov/podkladov ste stanovili diagnózu Münchhausenovho syndrómu, zmiešanú poruchu osobnosti a paranoiditu u obvinenej XXXXX?

Odpoveď: To sú dve diagnózy, rôzne. Obidve stanovené na základe psychiatrického vyšetrenia a štúdia spisu. Ešte môžem povedať, že som mal k dispozícii znalecký posudok z odvetvia Psychiatria, ktorý vypracovala p. XXXXX a ktorá zdiagnostikovala Münchhausenov syndróm.

Otázka vyšetrovateľa: Vykazovala obvinená príznaky zmiešanej poruchy osobnosti/paranoidity aj v čase spáchania činu? Na základe akých konkrétnych

poznatkov ste k tomu dospeli? (v znaleckom posudku ste uviedli pri poruche zmiešanej osobnosti v zátvorke „v čase znaleckého vyšetrenia“)

Odpoveď: Porucha osobnosti je odchýlka povahových vlastností. Osoba na ne trpí trvale, tak je to vlastne aj v prípade vyšetrovanej. Porucha osobnosti sa môže dekompenzovať, čiže zhoršovať, mojou poznámkou, že v „čase vyšetrenia“ bola táto porucha osobnosti dekompenzovaná do paranoidity, čo znamená podozrievavosť, presvedčenie osoby, že iní jej chcú škodiť. Či bola táto porucha osobnosti dekompenzovaná aj v čase páchania skutku, z ktorého je obvinená, neviem povedať, neviem sa vyjadriť.

Otázka vyšetrovateľa: Uvedte konkrétne či a akým spôsobom ovplyvňoval, resp. ovplyvňuje Münchhausenov syndróm /zmiešaná porucha osobnosti/ a paranoia konanie obvinenej vo vzťahu k zväzovaniu maloletého do nosidiel slúžiacich pre malé deti, prípadne používaniu invalidného vozíka, núteniu maloletého vykonávať potrebu do plienky, aj keď sa dieťa pýta na toaletu, odopieraníu stravy, spôsobovaniu hematómov na koži rôznych častí tela maloletého?

Odpoveď: Ako som spomenul, sú to dve rôzne diagnózy. Zmiešaná porucha osobnosti nemala vplyv na správanie, ktoré je popísané v otázke. Münchhausenov syndróm, ako druhá diagnóza, mal vplyv na správanie, čo vyplýva z kritérií pre túto poruchu, teda, že osoba, ktorá trpí týmto syndrómom, tak je presvedčená o tom, že jej dieťa je choré. No a podľa toho sa správa.

Otázka obhajcu obv.: Pán znalec, medzi podkladmi znaleckého posudku v časti Posudok je uvedený aj výpis zo znaleckého posudku dr. XXXXX, znalkyne z odvetvia Pediatria. Vy ste stanovili u obvinenej znaleckým vyšetrením diagnózu Münchhausenov syndróm v zastúpení. Vzhľadom na charakteristiku tejto poruchy, z ktorej vyplýva aj podľa prílohy č. 3 k vášmu znaleckému posudku, že dieťa matky, ktorá trpí touto poruchou, v skutočnosti netrpí takými ochoreniami alebo príznakmi, aké matka udáva alebo naopak, matka vymýšľa alebo zveličuje choroby a príznaky. Vyjadrite sa prosím, akú úlohu pri stanovovaní tejto diagnózy mal znalecký posudok XXXXX vo vzťahu k vašim skutkovým záverom, či dieťa trpelo alebo netrpelo ochoreniami, kvôli ktorým matka vyhľadávala lekárske ošetrovanie.

Odpoveď: Mal som viac podkladov na vypracovanie znaleckého posudku. Znalecký posudok dr. XXXXX bol len jedným z podkladov, čiže nielen na základe jeho som urobil svoje závery.

Otázka obhajcu obv.: Zo stanovenej diagnózy Münchhausenov syndróm v zastúpení vyplýva, že osoba ním trpiaca zveličuje či vymýšľa ochorenia dieťaťa, či ich príznaky. Z ktorých konkrétnych podkladov znaleckého posudku pre vás teda vyplynulo, že mal. XXXXX skutočne ochoreniami, ktorých príznaky pri vyšetreniach matka udávala, netrpel?

Odpoveď: Tie podklady to boli hlavne na základe podkladov, ktoré boli v znaleckom posudku dr. XXXXX ktorá zdiagnostikovala tento syndróm. Bližšie sa k tomu neviem teraz vyjadriť. Určite som mal podklady o zdravotnom stave dieťaťa, z ktorých vyplývalo, že dieťa nebolo tak choré, aby boli potrebné také vyšetrenia a také správanie sa k nemu, ako bolo popísané, že sa matka k nemu správala a dávala ho vyšetrovať. Teraz by som si musel kompletne naštudovať celú dokumentáciu, aby som vedel na túto otázku konkrétne odpovedať.

Otázka obhajcu obv.: Vo svojom znaleckom posudku poukazujete na to, že diagnóza Münchhausenov syndróm v zastúpení vyplýva zo znaleckého posudku XXXXX,

zároveň ste v odpovedi na otázku č. 2 uviedli, že schopnosť obvinenej rozpoznať a ovládať svoje konanie bola podstatne zmenšená práve prítomnosťou tohto syndrómu, zmiešanej poruchy osobnosti a paranoiditou. V znaleckom posudku XXXXX táto na str. 13 v odpovedi na otázku, či obvinená, vtedy ešte v postavení svedkyne, trpela duševnou poruchou alebo chorobou v čase spáchania skutku je uvedené, že v čase znaleckého vyšetrenia a ani v čase skutku znalkyňa nezistila u posudzovanej osoby prejavy duševnej choroby, ani poruchy v zmysle psychózy. V ďalšej časti odpovede síce znalkyňa uvádza, že u vtedajšej svedkyne zistila Münchhausenov syndróm v zastúpení, ale ako už bolo uvedené, uviedla, že vyšetovaná neprejavovala ani duševnú chorobu ani poruchu v zmysle psychózy. Môžete sa vyjadriť k správnosti a korektnosti záveru dr. XXXXX

Odpoveď: Ja sa môžem vyjadrovať a vyjadrím sa len k psychiatrickej terminológii, ktorú trocha vysvetlím. Nemôžem posudzovať a ani nebudem posudzovať korektnosť, pretože ja, ako znalec by som nemal hodnotiť dôkazy a to je jedným z dôkazov, myslím posudok dr. XXXXX. Teraz k terminológii. Münchhausenov syndróm nie je psychóza, čiže to je dôležitý fakt, čiže dr. Fabišíková sa vyjadrila, že vyšetovaná netrpí na psychózu, čo je pravda, čo potvrdzujem, ale Münchhausenov syndróm nie je psychóza a na neho trpí. Tam je napísané, že netrpí na žiadny príznak psychózy. Psychóza je definovaná ako vážna duševná choroba, ktorá má najmenej 1 z nasledujúcich príznakov: halucinácie, bludy, kvalitatívne poruchy vedomia alebo schizofrénne príznaky. Ani jeden z týchto príznakov podľa dr. Fabišíkovej nebol u vyšetovanej prítomný ani v čase vyšetrenia dr. XXXXX ani v čase spáchania skutku. S týmto ja súhlasím, čo napísala, neboli u nej príznaky psychózy a teda ani príznaky vážnej duševnej choroby.

Otázka obhajcu obv. Medzinárodná klasifikácia chorôb v kapitole č. 5 uvádza, duševné poruchy a poruchy správania. Pani dr. XXXXX aj vlastne vy teraz vo svojej výpovedi ste uviedli termín duševné choroby. Skúste prosím vysvetliť, kde v klasifikácii medzinárodnej klasifikácii chorôb sú uvedené duševné choroby.

Odpoveď: Terminologický rozdiel medzi pojmi duševná choroba a porucha vlastne vyplýva najmä z prekladu anglického originálu MKCH-10. V slovenskom preklade sa všade používa pojem porucha bez ohľadu na vážnosť stavu. Pojem psychická alebo duševná choroba sa v minulosti používal pre označenie tzv. psychóz, psychotických ochorení, no a táto terminológia, toto rozdelenie duševných porúch na psychózy a nie psychózy vlastne medzi psychiatrami pretrváva doteraz. Vyplýva to najmä z toho, že v predchádzajúcej verzii MKCH, čiže MKCH-9, bola samostatná kapitola s názvom Psychózy, no a tam bolo definované, že to sú vážne duševné choroby. Tie ostatné diagnózy, ktoré neboli psychózy, boli menej vážne. Toto vlastne pretrváva doteraz napriek tomu, že v MKCH-10, ktorá v súčasnosti platí, nie je samostatná kapitola s označením Psychózy.

Otázka obhajcu obv.: Vyjadrite sa prosím pán znalec, či skutočnosť, že obvinená netrpí psychózou spochybňuje alebo mení váš záver, že v čase spáchania skutku bola rozpoznávací aj ovládacia schopnosť obvinenej v dôsledku vami uvádzaných porúch podstatne zmenšená.

Odpoveď: Je to úplne v súlade s mojím hodnotením rozpoznávacích a ovládacích schopností. Psychóza je vážna duševná choroba a ak sa preukáže, že nejaký trestný čin bol vykonaný pod vplyvom psychózy, tak vtedy obvinený sa vyhlási väčšinou za nepričetného, pretože spáchal trestný čin pod vplyvom vážnej duševnej choroby, psychózy. **Keďže u vyšetovanej sa o psychózu nejedná, tak z toho dôvodu**

neprihádza do úvahy, aby som určil úplné vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností u vyšetrovanej. To, že som ovládacie a rozpoznávacie schopnosti hodnotil ako zmenšené a to podstatne, súvisí s tým, že pri Münchhausenovom syndróme si osoba neuvedomuje plne svoju poruchu, to znamená, že je presvedčená o tom, že má pravdu a okolie pravdu nemá, čiže je čiastočne narušený kontakt tejto osoby s realitou.

Z uvedeného je teda zrejmé, že ak by uvedený syndróm spadal pod kritéria psychózy, znalec by zrejme konštatoval úplnú nepríčetnosť u obvinenej. A ak by to tak bolo, prichádzalo by do úvahy zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Poukázať treba i na paradoxný fakt, že napríklad z výpovede XXXXX, pedopsychiatricky maloletého vyplynulo, že: ..."nie všetky údaje (pozn. o zdravotnom stave syna obvinenej) ktoré udávala matka, sa potvrdili. Niektoré áno, niektoré nie".

V spise sa nachádza podrobná a presná analýza, rozsiahla, na číslu listu 938-941, predložená obhajcom (nejde o žiadne hodnotenie dôkazov, ale v podstate o mechanický súhrn prepúšťacích a vstupných lekárskejších správ z príjmu dieťaťa do zariadenia.) Podstatou je, že vlastne žiadny poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nekonštatuje výrazné znaky podvýživy, či zanedbávania starostlivosti o dieťa. Zo 71 záznamov ošetrovujúcich lekárov absolútna väčšina buď konštatuje stav dieťaťa v norme, bez znakov podvýživy, resp. neuvádzajú sa vôbec znaky negatívneho stavu u maloletého.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas.

Týraním sa rozumie zle zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, pričom sa vyznačuje určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie.

Z hľadiska zavinenia sa jedná o úmyselný trestný čin a úmysel páchatel'a musí smerovať k vzniku následku, ktorým je fyzické alebo psychické utrpenie osoby.

Mám za to, že vykonaným vyšetrovaním a zhromaždenými dôkazmi sa nepotvrdilo, že obvinená sa uvedeného konania dopúšťala s úmyslom spôsobovať blízkej osobe psychické utrpenie, teda taký stav, ktorý sa vyznačuje duševnými bolesťami blízkej osoby obmedzujúcimi jej obvyklý spôsob života a netrvajúcimi len krátky čas. Taktiež sa nepreukázalo, ani to, že dochádzalo k zlému zaobchádzaniu poškodeného maloletého zo strany obvinenej – matky dieťaťa, ktoré by sa vyznačovalo vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou alebo že by

dochádzalo k hrubému správaniu, ktoré má schopnosť ohroziť alebo porušiť záujem chránený zákonom a súčasne narušiť občianske spolunažívanie, to znamená, že je schopné prekročiť rámec ustálených konaní a pravidiel správania sa. K naplneniu tejto skutkovej podstaty podľa priestupkového zákona je potrebné, aby sa jednalo o hrubé správanie a nie správanie nevhodné.

Zhodnotením dôkazov získaných v rámci vyšetrovania podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne som dospel k záveru, že konanie, ktoré je predmetom tohto trestného stíhania nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) ods.3 písm. d) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b) Trestného, nakoľko tu absentuje ako objektívna stránka tak aj subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu.

Poukazujem pritom na dôkazy vykonané po vznesení obvinenia, a to výsluchy viacerých svedkov, predovšetkým však na závery už popísaného záveru znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie. Znalec uvádza, že schopnosť **rozpoznať** protiprávnosť svojho konania bola u obvinenej v čase skutku **podstatne zmenšená**. Presne tak isto to bolo u nej so schopnosťou **ovládať** svoje konanie. Toto bolo spôsobené viacerými faktormi - prítomnosť zmiešanej poruchy osobnosti, paranoiditou ako i prítomnosťou Münchhausenovho syndrómu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mám za to, že skutok, pre ktorý sa vedie trestného stíhanie nie je zločinom týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b) Trestného, ani žiadnym iným trestným činom v zmysle Trestného zákona a nie je ani dôvod na postúpenie veci. Obvinená nemohla mať a ani nemala v čase skutku úmysel dieťa týrať, čo bolo spôsobené poruchami duševného stavu a to nielen samotným Münchhausenovým syndrómom, ale i jeho spojitosťou so zmiešanou poruchou osobnosti a paranoiditou. Takáto osoba je presvedčená o tom, že má pravdu a okolie pravdu nemá, čiže je čiastočne narušený kontakt tejto osoby s realitou.

Faktom je i to, že ak by si aj obvinená "vymýšľala" diagnózy pre dieťa, špecializovaný lekár vie na základe odborných vyšetrení objektivizovať zdravotný stav dieťaťa.

Podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ľuboš Kmec
prokurátor